Вих.№86/16
Від 10.06.2016

До Конституційного суду України
Вул. Жилянська, 14, Київ, 01033

Особа, що звертається із запитом:

Гальчанська Олена Володимирівна
Представник Публічного
акціонерного товариства «ВТБ Банк»
Місцезнаходження: 01004, м. Київ,
бул. Т.Шевченка/вул. Пушкінська,
буд. 8/26
п/р 351979000900, в ПАТ «ВТБ Банк»
Код банку 321767, код ЄДРПОУ
14359319
Свідоцтво платника ПДВ 100133875
ІПН 143593126655

Адреса для кореспонденції:
02068, м.Київ-68, а/с33

КОНСТИТУЦІЙНЕ ЗВЕРНЕННЯ

На підставі Закону України «Про Конституційний Суд України»

Я, Гальчанська Олена Володимирівна, представник ПАТ «ВТБ Банк» на підставі довіреності №592 від 04.11.2015року (завірена копія додається), офіційно звертаюсь із конституційним запитом у зв'язку із наступним:

В рамках моєї роботи мені було відмовлено у видачі виконавчого листа на рішення Постійно діючого Третейського суду при Асоціації українських баків на підставі п.14 ч.1 ст. 6 ЗУ «Про третейські суди», де зазначено, що Третейські суди в порядку, передбаченому цим Законом, можуть розглядати будь-які справи, що виникають із цивільних та господарських правовідносин, за винятком: справ у спорах щодо захисту прав споживачів, у тому числі споживачів послуг банку (кредитної спілки).

У своїй Ухвалі про відмову у видачі виконавчого листа суд також посилається на постанову Верховного Суду України від 02.09.2015 р.

У даній постанові зазначено, що відповідно до **пункту 14 частини 1 статті 6 Закону України «Про третейські суди»** (частину 1 статті 6 Закону доповнено пунктом 14 згідно із Законом № 2983-VI від 3 лютого 2011 року), третейські суди в порядку, передбаченому цим Законом, можуть розглядати будь-які справи, що виникають із цивільних та господарських правовідносин, за винятком, зокрема, справ у спорах щодо захисту прав споживачів, у тому числі споживачів послуг банку (кредитної спілки). Оскільки заявник є споживачем послуг банку, спір виник щодо заборгованості за кредитом, третейському суду в силу положень пункту 14 частини 1 статті 6 Закону України «Про третейські суди» така справа не підвідомча.

Також звертаю увагу на Постанову Верховного Суду України від 11.11.2015 року де зазначено, що Системний аналіз зазначених норм матеріального права дає підстави для висновку, що **правовідносинн між кредитодавцем та позичальником (споживачем) за договором про надання споживчого креднту, що виникають як під час укладення, так і під час виконання такого договору, відповідно до пункту 14 частнни першої статті 6 Закону України «Про третейські суди», незважаючи на наявність третейського застереження в договорі, не можуть бути предметом третейського розгляду,** оскільки цим Законом від 3 лютого 2011 року виключено з компетенції третейського суду вирішення спорів щодо захисту прав споживачів, у тому числі споживачів послуг банку (кредитної спілки).

Незалежно від предмета та підстав спору, а також незважаючи на те, хто звернувся з позовом до суду (банк або інша фінансова установа чи споживач), на правовідносини, що виникають зі споживчого кредиту, поширюється дія Закону України «Про захист прав споживачів».

Однак у Правовій позиції Верховного Суду України висвітлена протилежна думка, а саме - Закон України «Про захист прав споживачів» застосовується до спорів, які виникли з кредитних правовідносин, лише в тому разі, якщо підставою позову є порушення порядку надання

споживачеві інформації про умови отримання кредиту, типові процентні ставки, валютні знижки тощо, які передують укладенню договору. Отже, в інших випадках ЗУ «Про захист прав споживачів» до спорів, які виникли з кредитних правовідносин не застосовується.

На мою думку в даному випадку наявна колізія в застосуванні правових норм, оскільки в перших двох випадках **пункт 14 частини першої статті 6 Закону України «Про третейські суди» застосовано судом з позиції того, що спір про стягнення заборгованості підпадає під дію закону України «Про захист прав споживачів», а, отже, непідсудний Третейському суду.**

В останньому ж випадку зазначено, що ЗУ «Про захист прав споживачів» у спорах з кредитних правовідиосии застосовується лише в одному конкретному випадку, а саме лише в тому разі, якщо підставою позову є порушення порядку надання споживачеві інформації про умови отримання кредиту, типові процентні ставки, валютні знижки тощо, які передують укладенню договору.

У зв'язку з вищевикладеним, керуючись ст. 38,42,43,92 ЗУ «Про Конституційний Суд України», ст.1 ЗУ «Про звернення громадян», -

ПРОШУ СУД:

1) Розтлумачити п.14 ч.1 ст. 6 ЗУ «Про третейські судн» :

Стаття 6. Підвідомчість справ третейським судам

Третейські суди в порядку, передбаченому цим Законом, можуть розглядати будь-які справи, що вииикають із цивільних та господарських правовідносин, за винятком: 14) справ у спорах щодо захисту прав споживачів, у тому числі споживачів послуг банку (кредитної спілкн).

2) Надати відповідь чи підпадають справи про стягнення заборгованості під дію ЗУ «По захист справ споживачів» в розумінні п.14 с.1 ст.6 ЗУ «Про третейські суди»?

3) Відповідь надати у встановлені законом строки

Додатки:

1. Постанова Верховного Суду Україні від 02.09.2015 р.

2. Постанова Верховного Суду України від 11.11.2015 року

3. Постанова Верховного Суду Україні від 02.01.2015 року у справі

4. Довіреність представника ПАТ «ВТБ Банк» №592 від 24.11.2015р.

Представник

ПАТ «ВТБ Банк» О.В.Гальчанська